

รายงานโครงการพัฒนาบุคลากร
กิจกรรม “ศึกษาดูงานการบริหารการศึกษา ณ ประเทศกัมพูชา”
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ความเป็นมาและความสำคัญ

ด้วยกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย ได้จัดโครงการพัฒนาบุคลากรในหลากหลายกิจกรรม และแต่ละปีการศึกษาจะมีการศึกษาดูงานการบริหารการศึกษา การเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ได้นำความรู้ ประสบการณ์ที่ไปพบเห็นมาพัฒนา และประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ

ในการนี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หอเรียนวัดพระแก้ว เชียงราย ได้อนุมัติให้พระครูวิมลศิลป์กิจ อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ และนายดำเนิน ปัญญาผ่องใส หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ/อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ศึกษาดูงานร่วมกับกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงรายในครั้งนี้ด้วย

วัตถุประสงค์การเข้าร่วมกิจกรรม

๑. เพื่อนำประสบการณ์ที่ได้อุ้เห็นมาพัฒนาประยุกต์ในการเรียนการสอน
๒. เพื่อได้พบเห็นการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ด้วยตนเอง
๓. เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ด้านการคิดเห็นในสิ่งที่ได้อุ้เห็น ได้พบเห็น มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ

สถานที่เข้าร่วมกิจกรรม

ประเทศกัมพูชา

วัน เดือน ปี ที่เข้าร่วมกิจกรรม

วันที่ ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

บุคลากรผู้ร่วมกิจกรรม

๑. พระครูวิมลศิลป์กิจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ
๒. นายดำเนิน ปัญญาผ่องใส หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ/อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

สถานภาพทั่วไปของการร่วมกิจกรรม

วันแรกวันอาทิตย์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2555

๑๔.๐๐ น. คณะพบกััน ณ จุดนัดพบเชียงราย(ศาลาพักร้อน ห้าแยกพ่อขุนฯ และปั้มน้ำมัน ปตท.ประสพสุข)
ออกเดินทางสู่ จ.สระแก้ว โดยรถตู้/บัส บริการอาหารกล่องบนรถ,น้ำดื่ม

วันที่สองวันจันทร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2555

06.00 น. เดินทางมาถึง อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว ด้านปอยเปต จากนั้นนำท่านรับประทานอาหารเช้า

- 08.00 น. ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองด่านปอยเปต ออกเดินทางสู่ เสียมเรียบ ซึ่งถนนปัจจุบันลาดยางเรียบรื้อแล้ว ท่านจะเดินทางสู่เมืองเสียมเรียบด้วยความสะดวกสบาย
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ ห้องอาหาร
- 13.30 น. นำท่านเดินทางสู่ **โตนเลสาบ (ทะเลสาบเขมร)** ล่องเรือชมความยิ่งใหญ่ กว้างขวาง สุดสายตา ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นทะเลสาบที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของทวีปเอเชีย เมื่อถึงฤดูน้ำหลากน้ำท่วมถึง 7,500 ตารางกิโลเมตร ลึกถึง 10 เมตร โตนเลสาบครอบคลุมพื้นที่ถึง 5 จังหวัด คือ กำปงธม, กำปงชะนัง, โปธิสสัตว์ , พระตะบอง และเสียมเรียบ ชมวิถีชีวิตชาวประมงซึ่งสร้างที่พักอาศัยอยู่กลางทะเลสาบ มานานนับหลายสิบปี จากนั้นนำท่านเดินทางขึ้น **เขาพนมบาเค็ง** ตั้งอยู่บนเขา ลูกเล็กที่มีความสูงประมาณ 70 เมตร มีชื่อเรียกในสมัยโบราณว่า ปราสาทพนมกันดาล (พนม = ภูเขา, กันดาล = กลาง) ต่อมาเรียกว่า พนมบาเค็งตามลักษณะของต้นบาเค็ง (คล้ายต้นมะขาม) ที่มีอยู่มากในบริเวณภูเขานี้ นักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเพื่อชมพระอาทิตย์อัสดง ซึ่งท่านสามารถเห็น ปราสาทนครวัดได้อย่างชัดเจน
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำ ณ ร้านอาหาร หลังอาหารค่ำ ให้อิสระท่านได้เลือกซื้อสินค้า และชมตลาดค้าของชาวเสียมเรียบ ซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมมาเดินซื้อของที่ระลึกมากมาย อาทิเช่น ไม้แกะสลัก เสื้อลายนครวัด และสปาปลา เป็นต้น ที่ตลาด **Angkor night market** .
พักที่ **GOLDIANA ANGKOR HOTEL** หรือเทียบเท่า (4 ดาว) www.goldiana.com

วันที่สาม อังคารที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555

- เช้า รับประทานอาหารเช้า ณ ห้องอาหารของโรงแรมที่พัก
- 07.00 น. เดินทางไปชม **ปราสาทบันทายศรี (Banteay Srei)** ระหว่างทางผ่านชม **ปราสาทแปรรูป** เป็นเทวสถานในศาสนาฮินดูลัทธิไถวนิกาย เป็นปราสาทอิฐ 5 หลังบนฐานเป็นชั้น เป็นที่ประดิษฐานศิวลึงค์ไว้ที่องค์ประธาน นำชม **ปราสาทบันทายศรี** ซึ่งสร้างในพ.ศ 1510 โดยยัชญวราหะ ซึ่งเป็นพราหมณ์นักปราชญ์ในรัชสมัยพระเจ้าราเชนทรวรมันที่ 2 トラบจนพระองค์เสด็จสวรรคตพระเจ้าชัยวรมันที่ 5 ซึ่งเป็นราชโอรสจึงขึ้นครองราชย์แทนตัวปราสาทสร้างในแนวราบ เป็นปราสาทหลังเล็กๆกลุ่มหนึ่ง สร้างด้วยหินทรายสีชมพูสุดใสไม่มีปราสาทใดเหมือน จนหลายคนขนานนามว่าเป็นปราสาทแห่งความรักชาวฝรั่งเศสให้ฉายาปราสาทแห่งนี้ว่า **“รัตนชาติแห่งศิลปะขอม”** การแกะสลักลวดลาย จึงดูอ่อนช้อย ลายคมชัด ดูมีชีวิตชีวา ภาพแกะสลักส่วนมากจะเพนเรื่องราว ในมหากาพย์รามายณะ (รามเกียรติ์) อย่างงดงามมาก โคปุระของปราสาทบันทายศรีมีลวดลายงดงามมาก จำหลักเป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ผ่านโคปุระชั้นนอกซึ่งมีกรอบประตูไม้ใหญ่นักเข้าไป จะเป็นทางเดินปูลาดด้วยหินทราย สองข้างทางปักด้วยเสนางเรียง ทำด้วยหินทรายเช่นกันห่างเป็นระยะๆ ถัดออกไปเป็นสระบารายขนาดเล็ก ซึ่งกินพื้นที่อ้อมไปถึงกลุ่มตัวปราสาทด้านใน ปราสาทบันทายศรี หรือที่ชาวเขมรเรียกว่า "บันเตย์เสรย" แปลว่า "ป้อมแห่งสตรี" ถ้าแปลตามภาษาสันสกฤตซึ่ง "ศรี" แปลว่า ความดีงามแล้วก็อาจจะแปลได้ว่า "ป้อมที่สวยงาม" ชม **ปราสาทตาพรหม** สร้างในปี พ.ศ.1729โดยพระเจ้าชัยวรมันที่7 เพื่ออุทิศถวายแด่พระราชมารดาเป็นวัดในพุทธศาสนาที่มีขนาดใหญ่โตมากกว่าสนามหลวงของ

ไทย ตั้งอยู่กลางป่าและมีแมกไม้ปกคลุม ปราสาทหลังนี้มีรากไม้ขนาดใหญ่มาขึ้นปกคลุมหลังคา ปราสาทหลายแห่ง ซึ่งเป็นจุดสนใจที่นักท่องเที่ยวใฝ่ฝันอยากมาบันทึกภาพเก็บไว้ และที่นี่ยังเคยเป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง Tomb Rider อีกด้วย

12.00 น.
บ่าย

รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านอาหาร จากนั้นนำท่านเดินทางสู่ **เมืองพระนคร** ผ่าน **ชม สะพานนาคราช** ซึ่งด้านหนึ่งเป็นศิลาสลักเป็นรูปเทวดากำลังจุดธูป ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นรูปอสูรซึ่งมีขนาดใหญ่มากกว่า 5 เท่าคนจริงรวมกันถึง 108 ตน เป็นสะพานที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 กษัตริย์เขมรใช้เป็นทางเสด็จผ่านเข้าออกเมืองนครธม ชม **ประตูเมือง** ที่มียอดเป็นรูปพระโพธิสัตว์หันพระพักตร์ไปทั้ง 4 ทิศ ชม **ปราสาทบายน** ซึ่งเป็นศูนย์กลางของอังกอร์ธมหรือนครธม เป็นสุดยอดของปราสาทเขมรในยุคเสื่อมคือ ในรัชกาลของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ยอดปราสาทขนาดยักษ์ ทุกหลังจะแกะเป็นเทพพักตร์ 4 หน้าหันออกไปทอดพระเนตรความเป็นไปและทุกข์สุขของประชาชนทั้ง 4 ทิศ ใบหน้าเหนือยอดปราสาทบายนที่ปรากฏอยู่ทั่วทั้งปราสาทซ้ำ ๆ กัน ถึง 216 หน้า ๆ นี้รวมทั้งที่โคปุระของกำแพงเมืองพระนคร เชื่อว่าเป็นใบหน้าของพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรซึ่งมีรอยยิ้มแบบบายนคือ ยิ้มแบบมีเมตตา กรุณา ผ่านชม **ปราสาทบาปวน** ซึ่งเป็นปราสาทที่ตั้งอยู่ในสวนของพระราชวัง มีทางเดินเป็นสะพานหินที่ทอดยาวจากประตูทางเข้าไปยังตัวมหาปราสาท ผ่านชม **ปราสาทพิมานอากาศ** สร้างด้วยศิลาแลงซ้อนกัน 3 ชั้นแบบปิรามิด ชั้นบนสุดสร้างด้วยหินทราย และยังเป็นທີ່ประดิษฐานเทพเจ้าประจำวัน ถัดไปไม่ไกลนักจะเป็นที่ตั้งของสระสง ซึ่งอยู่ด้านเหนือของพระราชวัง สระสงแห่งนี้จะแยกกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ผ่านชม **ศาลพระเจ้าชีเรือน** ซึ่งด้านหน้าและด้านหลังกับผนังทั้ง 2 ด้าน แต่งด้วยหินทรายและลายปูนปั้นเป็นเทพอัปสรและอสูรเป็นชั้นๆ เป็นภาพที่งดงามมาก พลาดไม่ได้ที่จะต้องชมพลับพลาช้างหรือบัลลังก์ช้าง ซึ่งฐานของพลับพลาสร้างด้วยหินจำหลักเป็นรูปการจับช้างและครุฑยาวประมาณ 300 เมตร เป็นสถานที่ที่กษัตริย์นั่งทอดพระเนตรการสวนสนาม การซ้อมรบ และการเฉลิมฉลองต่างๆ จากนั้นชมสิ่งมหัศจรรย์ 1 ใน 7 ของโลก **ปราสาทนครวัด** ที่เปรียบเสมือนวิมานของเทพเจ้าสูงสุดที่บรรจงชะลอลงมาประดิษฐานไว้ในโลกมนุษย์ และถือว่าเป็นสถานที่สุดยอดในการเดินทางไปในครั้งนี้ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.1650-1720 โดยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 โดยถวายเป็นพุทธบูชา ชมรูปสลักนางอัปสรนับหมื่นองค์ ชมภาพแกะสลักนูนต่ำ การกวนเกษียรสมุทร ซึ่งเป็นพิธีกรรมโบราณอันศักดิ์สิทธิ์น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ท่านจะได้ชมภาพการยกกองทัพอของพระเจ้า

ค่ำ

สุริยวรมันที่ 1 โดยมีภาพกองทัพของเสียมกุก ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของพวกเราชาวไทยปรากฏอยู่ รับประทานอาหารค่ำ ณ ร้านอาหาร **พร้อมชมการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง (ระบำอัปสรา)** พักที่ **GOLDIANA ANGKOR HOTEL** หรือเทียบเท่า (4 ดาว) www.goldiana.com

วันที่สี่ พุธที่ 22 กุมภาพันธ์ 2555

เช้า รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก
08.00 น. นำท่านสักการะ **องค์เจ๊ก องค์จอม** พระคู่บ้านคู่เมือง ที่ชาวเสียมเรียบเสียมเรียบนับถือเป็นอย่างมาก จากนั้นนำชม **วัดใหม่ (วัดทโหม)** เป็นที่รวบรวมหัวกระดูกของชาวเขมร และ

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในยุคเขมรแดงที่พลพต ผู้นำเขมรแดงปกครอง จากนั้นนำท่านเดินทางสู่ ตลาดเมืองเสียมเรียบ (ตลาดซาจ๊ะ) ให้ท่านได้ ซ้อปิ้งซาจ๊ะ เลือกซื้อสินค้าที่ท่านถูกใจ ผากคนที่ท่านรักทางบ้าน เวลาพอสมควรแล้วนำท่านเดินทางสู่ ปอยเปต

- 12.00 น. รับประทานอาหาร ณ ร้านอาหาร
- บ่าย ออกเดินทางต่อสู่ด่านปอยเปต เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ
- 15.00 น. เดินทางถึง ด่านตรวจคนเข้าเมืองปอยเปต – ตลาดโรงเกลือ ผ่านชั้นพิธีการตรวจคนเข้าออก-เมืองเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อีสาระซ้อปิ้งที่ตลาดโรงเกลือ ให้ท่านได้เพลิดเพลินกับการเลือกซื้อสินค้านานาชนิดมากมาย (อีสาระอาหารเย็น) จากนั้นนำท่านเดินทางกลับ เชียงราย

วันที่ห้าพฤษภาคม ที่ 23 กุมภาพันธ์ 2555

06.00 น. เดินทางถึง เชียงราย โดยสวัสดิภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม

- ๑. นำประสบการณ์ที่ได้รับเห็นมาพัฒนาประยุกต์ในการเรียนการสอน
- ๒. ได้พบเห็นการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ด้วยตนเอง
- ๓. ได้สร้างวิสัยทัศน์ด้านการคิดเห็นในสิ่งที่ได้รู้เห็น ได้พบเห็น มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ

ความพึงพอใจ/ประทับใจ

มีความพึงพอใจในการร่วมโครงการกับกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย อยู่ในระดับมาก สิ่งประทับใจแบ่งเป็น ๒ ด้าน ได้แก่

- ๑. สถานที่ ประทับใจในความอลังการของนครวัดนครธม
- ๒. ด้านการบริหารจัดการศึกษา ประทับใจในตัวผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้อำนวยการที่สามารถจำนักเรียน

๒,๖๐๐ คนได้หมด

ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ปัญหาอุปสรรค ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ทำให้การสื่อสารไม่สะดวก

ข้อเสนอแนะ ต้องส่งเสริมให้บุคลากรของห้องเรียนวัดพระแก้ว เชียงรายได้ศึกษาภาษาอังกฤษ และส่งศึกษาดูงานให้มาก ๆ

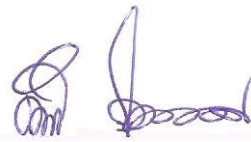
ลงชื่อ

(พระครูวิมลศิลป์กิจ)

ผู้รายงาน

ลงชื่อ

(นายดำเนิน ปัญญาพ่องใส)

ผู้รายงาน

ภาพประกอบรายงานโครงการพัฒนาบุคลากร
กิจกรรม “ศึกษาดูงานการบริหารการศึกษา ณ ประเทศกัมพูชา”
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ศึกษาดูงาน ณ วิทยาลัยสมเด็จจ้อ เมืองเสียมเรียบ

การศึกษาดูงานการศึกษาอารยธรรมอาเซียน
หนึ่งในเจ็ดมรดกโลก นครวัดนครธม ประเทศกัมพูชา
ของกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย
วันที่ ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ศึกษาดูงานศิลปะมรดกโลกนครธม เมืองเสียมเรียบ

ศึกษาดูงานการศึกษาและวัฒนธรรมอาเซียน
นครวัด-นครธม เมืองหนึ่งในเจ็ดมรดกโลก
กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย
๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ศึกษาดูงานการศึกษาและวัฒนธรรมอาเซียน
นครวัด-นครธม เมืองหนึ่งในเจ็ดมรดกโลก
กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย
๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ทัศนศึกษาดูงานอารยธรรมอาเซียนมรดกโลกนครวัตนครธม ประเทศกัมพูชา
 กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย
 ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

*****

สืบแก้กุมภา ห้าห้าแม่่นตัด กลุ่มเจียงฮายจัด ทัศนศึกษา เพื่อพัฒนา ผู้บริหารว่าอัน กำหนดจุดหมาย เขมรแม่่น
 หมั้น นครวัต นครธม เนอครับ ดินแดนที่เขา เล่าลืองามนั๊ก โอ้อาใหญ่กว้าง โอฟาร เป็นมรดก ทือลูกทือหลาน ได้ผ่อ
 เมินนาน ดินแดนฟ้ากว้าง เป็นหนึ่งในเจ็ด มรดกโลกเอกอ้าง ที่สง่างามยิ่งนั๊ก ดูงานศึกษาครั้งนี้เนอครับ ใช้ทัวร์ของอ้าย
 หลานเนอ ชื่อแท้นั้น ญัฐกิตติ์ บ่เปลอ ต๊ะต่องใจเนอ นามสกุลเขาหั้น ชื่อทัวร์นั้นกา “จตุรพร”ว่าอัน มีคุณเจ้แมวมุทัพ
 เจ้แม่่ว “กฤษณา” เป็นกลุ่มสถาพี ในส่วนพ้อบ้านแม่จอง ส่วนสถาพีพระ ครูบางวัดหนอง หนองอ้อเรื่องรอง
 พ้อเลี้ยงส้มเกลี้ยง

ในปีนั้หนา รวมหมตรวมเลี้ยง หกลีบหกคนแม่่นตัด เป็นพระเป็นสงฆ์สามสิบเนอครับ เป็นพ้อออกบ้านคนจาย สิบ
 สี่คนเนอบันกบหลาย แม่่ออกเนอนายสองสิบว่าอัน ออกจากเจียงฮาย ป้ายสามกว่าหั้น มีรถสามคัน เนอครับ รถตู้มีสอง
 แถมหนึ่งรถบัส แบ่งกันนั่งหั้น ตามมี รถตู้หนึ่งนั้น เป็นพระดีหลี แล้วทือมือตี ดำเนินพ้อทือ รถตู้คันสอง เจ้แม่วพ้อ
 ทือ เป็นญาติโยมมวล มิ่งมิตร มีพระหนึ่งตน ร่วมตวยใกล้ชิด หลวงตาเดชะว่าอัน เนอนาย ส่วนคันรถบัส มีสี่สิบปลาย พระ
 เจ้าพระนาย สองสิบว่าอัน ครูบาอาจารย์ ขรรวาสหั้น มีชาวหคนเนอ แม่่นตัด บางคนนั้นหนา กลั้วนั่งหลังครับ พัง
 มาก่อนหั้น เนอเฮา รถตู้เขาหั้น พังไปก่อนเขา ปล่อยรถบัสเฮา ก้อยมาตวยกัน ต่างอุ้ต่างจำ ปากว่าโหล่น ๆ สนุกครั้นเครง
 ม่วนนั๊ก ผ่อหน้าพ้อตา คนมาแ่วครับ ส่วนใหญ่หน้าเก่าหั้น เนอนาย

หลวงพ้อแพะยิ้ม เจียงคานพ่องผาย จอ.เทิงจาย ท่านนั่งเบาะหน้า ท่านผู้จัดการ เวียงชัยเอกอ้า ท่านไปทุกงาน
 แต่ตัก ตั้งผู้จัดการ โสภณแถมครับ ผู้จัดการครึ่งใต้แถมองค์ ท่านมีลูกน้อง ติดตามตวยหน สองสาวหน้ามน จกเงินจายทือ
 ส่วนพระครูศรีฯเหย แม่่คำบ่ตือ ท่านมีเลขาฯ มาตวยครับ ส่วนเบาะที่สามฝั่งซ้ายแม่่นตัด ครูวัดอำมาตย์เจ้า เนอเฮา ส่วน
 ฝั่งขวานั้นไชยสถานเขา ครูสมพรเฮา กับสามมีว่าอัน เบาะสี่นั้นกา ฝั่งขวาที่หั้น ครูพิดาเนอ เพียบพร้อม คู่ครูตงชัย กันยารัตน์
 น้อง ส่วนฝั่งซ้ายหั้นหน้าเดิม คือคู่เจ้แอ็ด บุญส่งทีกเทิม เบาะถัดคู่เดิมเจ้แม่่ว กมลชัยว่าอัน ส่วนเบาะด้านขวา ศิริกัญญาหั้น
 คู่ครูนิตย์เนอ พี่น้อง ถัดไปครูสมัย ครูแอนกู่ซ้อน ปลาท่องโก๋หั้นเนอเฮา จันณรงค์ศักดิ์ ถามผ่าจ้านเขา เบาะถัดไปเฮา
 นารัฐติพรเนอข้า คู่กับคุณครูน้ำหวานเอกอ้า ครึ่งใต้คนงามนิ่มน้อง เบาะถัดไปแถมพระชุตติพงษ์นอบน้อม พุทธิวงค์เจ้าส่งมา
 คู่กับท่านตัม สันหนองบัวหนา วรรณถแถมกา อุทิศแถมหั้น ครูบาศรีนวล ชาลีว่าอัน ที่ จอ.จุม่าจายแล้ว ผอ.หนองบัวพ้อรา
 ร้างแคว้ว ผอ. เอกน้อย เหน็ดไค ครูบาประภัสร์ พุทธศาสตร์สดี สุตศัน เก่งไค แก่นเหนือว่าอัน เบาะสุดท้ายหนอ หนองบัวที่
 หั้น ท่านสมชาติหน้อย เนอเฮา คู่กับท่านพระการเงินของเขา สุดท้ายนั้นเฮา พระครูรัตนากรเนอข้า ซึ่งท่านหลบหนีจากรถตู้
 มาถ้า ที่ปั้มพะเยาเนอพี่น้อง ส่วนคอกทองแดง ทือนั่งชดพร้อม ที่ขึ้นลุ่มใต้ เนอเฮา มีครูสมจิต ศาสตรินทร์แถมเถา สิทธิพร
 แถมเฮา วนิดา แถมหั้น และแม่่ สจ.นงค์คารว่าอัน ณรงค์ศักดิ์แถมเนอ เจ้าคิด

เป็นการดูงาน เดินทางเชื่อมมิตร ของ ปส.เจ้าเจียงฮาย 21 โรงนั้น ต่างมีจุดหมาย ปีหนึ่งต่องไปดูงานเนอข้าในปีนั้
 หนาเป็นปีห้าห้า ไปเขมรเนอท่านครับ มรดกโลกหนอ นครธม-นครวัต เมืองเสียมเรียบหั้นเนอนาย ระหว่างทางนั้น
 ทัวร์บริการหลากหลาย อ้ายหลานพ้อจาย บริการทือ ค่าหล้าลงแลง ก็ก้อยพ้อทือ แจกข้าวทือทือคู่คน เมื่อเสร็จเรียบร้อย
 นิมนต์พระสงฆ์ นำสวดท่องมนต์ทำวัตรบปไหว้ ญาติโยมตงหลาย ต่างก็ทงได้ ว่ากันตวยไป กราบบ เมื่อทำวัตรเสร็จ ก็
 มีดคำพลบ จึงพ้อจอน้อยทิวี่ ซึ่งทัวร์เขาหั้น บริการดีหลี จำวดหน้ามานดี ตลกบอดบ๊อ พ่องก็ไคหัว เจ็บต่องเจ็บใส่
 จันตัวงอไป กำแล้ว พ่องนั่งหลับตา ทำหน้าบึงแบริ้ว ทำเป็นหลับหั้นเนอนาย มันม่วนแต่ๆ เนอท่านตงหลาย ห้าแผ่นใส่
 ไปจันหมตจันเสี้ยง จากนั้นปิดหนังสือเลี้ยงเกลี้ยง ทือพักพ่อนเขาเตอะครับ ส่วนตัวข้าหนอ ก็
 หลับแต่ตัก มาตื่นที่ใกล้ปราจีนฯ ข้าตื่นขวยล้า มัวหลับจำศีล จึงบ่ได้ยิน ทำวัตรเจ้าเนอข้าเจ็ดโมงปลายๆ จึงไปรอดหน้า
 ภูเบศโรเตลแม่่นตัด ซึ่งรถตู้เขา ไปรอดแล้วครับ พักกินข้าวตัม กาแฟ เมื่ออาบน้ำเสร็จ ก็ละรัดถัดถัด ต่างคนต่างแซร์
 บอกเล่ากล่าวอู้ อู้ไปอู้มา เขวาร์รถตู้ มีเหตุสองครา คินนี้ หนึ่งคนหลับฝัน สั่งหยุดรถจี้ว่าฝ่าหลังเปิดอ้าตกไป คนขับก็

หยุด เพราะความตกใจ ตีแต่ฝันไป กิ่งออกปากหั้น เหตุการณ์ที่สอง รถจนฝักกัน ที่ปิดถนนทาง แดกฟุ้ง งามไปงามมาว่าไฟ ฝันคลุ้ง เป็นว่าพ่อเจ้าชิงแกง แปรโมงเง็งแล้ว พ่อแก้วแกลง ก็ไปขายแดนข้ามด่านว่าอัน ฝั่งไทยโรงเกลือเป็นแดนเขตชั้น เป็นถิ่นรวมพลพ่อค้า ส่วนฝั่งเขมร แดนดินสง่า จื่อปอยเปตหั้น เนอเฮา คนนักแต่ๆ จะเข้าเมืองเขา ไทย แยก จีนเฮา พระ เณรเณรน้อย เมื่อข้ามฝั่งกัน ขึ้นบานเปงป้อย โกดป่าเดียวไป หารถ ต่างคนต่างหากระเป๋อืดๆ ว่ากระเป๋าช้าหายไป หลวง พ่อสิริฯ จิวใหม่สดใส กระเป๋าช้าหายไป ไข้เกือบขึ้นหน้า บุญส่งแถมคน ปอจะเป็นบ้า กระเป๋าช้าหายไปบับ หน้ากั้งตาแห ร่น เลาะข้างรถ ผดแล่นเข้า ไปมา เพราะว่ามีรถสามคันนั้นหนา ขนกระเป๋ามา ใส่รถที่หั้น ส่วนรถโดยสาร รถบัสว่าอัน มีสองคัน เนอท่านครับ จึงแยกพระสงฆ์กับโยมแต่ตึก คนละคันหั้นเนอนาย กว่าจะเรียบบร้อย เวลาที่ขวาย สิบบโมงเข้าไป จึงวิ่งออกได้

โกดของเขมร สองคนแต่ใส่ เป็นโกด Man Man แม่นตัด จากปอยเปตไปเสียมเรียบแต่ตึก ร้อยห้าสิบลีหั้นกิโลฯ โกดตั้ง สองนั้น บ่ออุโส ต่างคนต่างโชว์ ความรู้รอบด้าน อธิบายถึง ภาพรวมของบ้าน ประเทศเขมร เนอครับ แล้วสอนคำถาม คำ อู้คำทัก ที่เป็นพื้นบ้านทั่วไป โกดคันแรกนั้น เขาชื่อสมัย โกดคันถัดไปชื่อแตงโม เนอข้า เขาสอนอู้จำ ทักทายต่อหน้า สวัสดิกา เขานั้น คือ “โซสะโต” เนอพี่อายน้องจีน ตลอดถึงท่านเจ้า ครูบา ถ้าอยากกินน้ำ “ผัดตีบ” นั้นหนา ถ้ากินข้าวกา “โฮโบ” ว่า อัน ถ้าผมรักคุณ ทื่อว่าสั้น ๆ “โอยสะเลโอน” เนอครับ สอนนับเลขแถม แต่จุดบตัด รถมันแกว่งหั้น ไปมา รถวิ่งโลมโลม ลิม จดแต่หนาไค่หลักแถมกา จึงจุดบได้ จีบพอประมาถ โง่หัวมาได้ ก็ผ่อข้างทาง เขานั้น ปมีคนจร ไปมาน้องจีน คงฮ้อนแต่ไบ เนอนาย หั้นสองข้างนั้น โต้งนามากหลาย หั้นจ้วหั้นควาย กำลึงกินหญ้า เหมือนโต้งสามหมอนเจียงฮายแหล่งหล้า ที่เชียง ของหั้นแม่นตัด ส่วนพื้นดินเขา บางที่แห่งครับ บางที่น้ำหั้น สมบูรณ์ มีบวกหนองร่อง เป็นแอ่งเป็นศูนย์ เอาไว้สร้างบุญหื้อ สัตว์ว่าอัน บางที่นั้นหนา ปลูกนาแถมหั้น ผ่อก็งามดีอาละ หั้นรถโดยสารคนนั่งจะบ๊ะ มีครัวใส่หั้นหมดเลย ถ้ามีตุ้พระ นั่งตวย หั้นเหย หื้อนั่งหน้าเลย ไกล่คนขับหั้น ญาติโยมนั้นหนอ นั่งหลังว่าอัน ผ่อแล้วเหมือนเฮาก่อนแต่ เวลานั้นหนา เกือบเที่ยง แป้วเวี หั้นพวกเด็กน้อย ข้างทาง ปั้นรถถีบน้อย เป็นถ้อยเป็นหาง ซี่ไปตามทางกลับไปกินข้าว จนถึงกระรัน เมืองกลางทาง เจ้า คณะทัวรหื้อพัก เข้าห้องน้ำกัน รถทัวรก็หนักห้องน้ำมีน้อยนิดเดียว แต่ต้องใช้ครับ มันถั่งมันเถว บอั้นหยุดเดียว เหม็น เต็มรถหั้น เขาเก็บบริการ ห้าบาทว่าอัน แต่เวินบ่เอาตุ้พระ ต่างเข้าแถวกัน ฝรั่งเศสคละ ผสมกันหั้น รอคิว ฟองแปงหน้าน้อย ต้องฮ้องกิวๆ ฟองบิตขาริว หนีบไว้อดกลั้น ครูหน้อย ครูหวาน นารี แถมหั้น ผ่อหน้าบ่างาม เลยวะ ครูนิตย์ ครูหมัย ครูแอน แถมนะ แปงหน้าห้วยน หมดเลย ส่วนกลุ่มของพระ ที่เสร็จแล้วเหย นั่งทำป็นเกย กินหมากม่วงถ้า ฟองดับความหิว ด้วย กล้วยแก่นกล้า กล้วยใต้ ไซ่ขาม ที่นั้น ฟองกินข้าวหอม น้ำส้มน้ำกัน กาแฟกระปองหน้อย แซมตวย เป็นกัารกระซบ ดับความ หิวโหย บกั้วความขวย ต้องลูว่าอัน

เมื่อพร้อมแล้วหนอ รถก็ออกหั้น ไปสู่ที่เพลที่พัก เพื่ออันอาหาร กลางวันแต่ตึก ซึ่งทัวรได้จ้างไว้ออ เที่ยงกว่าน้อยนิด จึงไปถึงหนอ ต่างคนบ่รอ ก้าวใส่เลยเข้า งานใดก็หมด ไฟจ้าต้องถ้า หื้องานใหม่มาก่อนเนอ ความหิวเข้าตา หั้นปล้าตัวหื้อ ต่างรุมแทะจิม บิดเอา อาหารโต๊ะเจ็ก มาที่ละเถา ที่ละจานเฮา บตันต้องใส่ แต่ท่านดั่งหลาย พุทธะท่านได้ อนุญาโต บอกไว้ ถ้าหากเดินทาง ยาวไกลแต่ไซ้ร ก็เลยเที่ยงได้เนอนาย ซึ่งองค์พุทธะ ได้ซื่บอภหมาย พระสงฆ์ทั่วไป ก็จ่าจื่อหมั้น เสร็จจาก อาหาร ก็ออกจากหั้น ไปสู่โฮเตลที่พัก

ซิติ้อังกอร์ โฮเตลน่ารัก สะอาดสะอาด สี่ดาว จัดตามห้องพัก ที่แบ่งสาว ๆ แบ่งบ่าวแรวราวออกเป็นห้อง ๆ แต่ ต่ า ง ขอกัน สับเปลี่ยนกู่ถ้อย จึงต้องรอเเมน อาละ บ่ว่าพระโยม ก็สับเปลี่ยนวะ จึงหื้อเปลี่ยนได้ เตอะเฮา บางห้องต้องซ้อน สามคน ไบเถา บางห้องบ่เอา ขอสองว่าอัน ก็จิ่งตามใจ ไขมันเตอะหั้น ข้าขอเข้าเขา ก่อนเนอ จึงเก็บเข้าของ เข้าห้องเอ้อเท้อ หนึ่ง ศูนย์ห้าหั้น เนอเฮา กูกับท่านพระ สตาฟฟี่ทัวรเขา พระครูวิสาลาฯ คิงเลา สองรูปว่าอัน เมื่อแจกกุญแจ แต่ละห้องหั้น เจ้าของจัดทัวร ถูกละ กุญแจมันหาย ไปอันหนึ่งนะ บู้ว่าไฟหั้น เอาไป จึงบอกเอาเตอะ บิดก้อยแก้ไข ขอพาออกไป แอ้ว ก่อนเตอะข้า แล้วจ่ายบัจจัย ค่าทัวรค่างอ้า สองแสนแปดพันห้าร้อย ที่ยังอยู่แถม ถ้ากลับเรียบบร้อย จะเอาเพิ่มหื้อ ที่ลูน เพราะมันหมดแล้ว บีใช้หายสูญ ยังมีพระคุณฯ ที่จ่ายบ่เสีย รถจะออกกัน นับคนเลื่อนเกลี้ยง ข้าหายสองคนเนอครับ บู้ไป ไหน รือนอนห้องพัก หลับรวดอยู่หั้นเหยียกา คือพระเอกน้อย ผอ.แก่นเหนือหนา พจนาล แถมกา แม่ค้าหายจ้อย ต่างจ่มสน สาน บนรถถ้อย บ่ซัวะ บ่วาง กำแล้ว ผอ.หนองบ้วฯ พอราร่างแค้ว ที่หุนอย่างอึ่งหน้อยมันยีน จ่มขนาดหนัก ถ้าหากมีป็น จะยั้งตั้งยีน ละไว้เหยียหั้น

เมื่อครบแล้วหนอ ก็บู้จู้ หยุคการอู้แหว แต่ตึก รถก็หันหัวออกโฮเต็ลครับ ไปแอ้วผ่อเล่น ทะเล “โตนทะเลสาบ” เนอ บ่ต้องหันเห ปาแอ้วทะเล น้ำจืดที่หัน พื้นทะเลหนา กว้างยาวว่าอัน หลายพันกิโลฯ แต่แต่ สามารถล่องเฮือ ผดออกเป็แว้ ที่พระตะบองหัน เนอนาย ถึงเมืองหลวงปุ่น พนมเปญแกมสาย คนแอ้วเรียงราย เต็มพื้นน้ำหันได้แอ้วได้หัน ที่อยู่ชาวบ้าน รอบรอบทะเลแห่งนี้ แปงเฮือนเป็นแป บ่หลบหลีกลี่ ปล่อยตามน้ำขึ้นน้ำลง บางหลังก็พุ หลุ่บึง แวงต่ง แต่ก็ต้องทน ไปไหนบ่ได้ ทำมาหากิน หาปลาเลี้ยงไส้ เลาะตามทะเลแม่น้ำ ส่วนใหญ่ันั้นหนา มีลูกมากล่ำบ่หน้อยกว่าอัน สิบคน ซึ่งไก่อ๋บอกรับ บ่ใจว่าตน ของข้าหน้ามน ว่าเอาเนอเจ้า ที่ได้ฮู้หัน คือเด็กท้าวดำ มิเต็มทั่วไปพื้นน้ำ นั้งเฮือ นั้งถั่ง นั้งแพลอยน้ำ นั้งกับพ่อแม่เจ้า ลอยคอ เอาเฮือล่องน้ำ ชายของกันหนอ น้ำอัดลมเนอ ตึงเปียรและเหล้า ฟองเอางูเหลิมให้ลูกหื้อเต้า ถือแกมยกเยอ ล่องน้ำ หื้อแขกได้หัน บริจาคกำ หื้อป็นอยากกลั่น เนอนาย ฟ่องตั้งร้านค้า เรียงรายหลากหลาย ลอยเป็นแพหลาย ชายของกลางหัน ส่วนใหญ่ันั้นหนา เป็นของพื้นบ้าน ชายหื้อคนไปแอ้วนั้น ได้ซื้อได้หาไปฝากน้องจัน รือฝากเพื่อนแก้ว ตายาย แต่แปงแต่ๆ ฟีน้องต่งหลาย หมู่เฮาคนไทย ที่ซื้อมีหน้อย บ่ายสามโมงปลาย ก็กลับฝั่งจ้อย เพราะจะต้องไปต่อครับ โผล่ขึ้นฝั่งมา แม่ค้าคุมตัก ว่ารูปติดถ้าย จานแบน เป็นรูปท่านเนอ จงเอาไปแขวน เป็นของต่างแดนบ่แปงว่าอัน คณะคนท้าวหันตัวอยู่หัน ก็ซื้อเอาไป เก็บไว้ ยกเว้น ผอ. สันหนองบัวแต่ไซร์ กับ ผอ. ปาตาลใต้ แกมองค์ บ่เอาบ่ซื้อ บ่มีใจจ้ง กลัวมันหล่อนลง บ่เมินหลุดได้

บ่บายสี่โมงปลาย ไปต่อใกล้ๆ ผ่องงานโรงเรียนตามนัด เป็นไฮสคูล มัธยมแน่ซัด ชื่อสมเด็จจ้อ ว่าอันเนอนาย ถ้าแปลมาแล้วที่ไก่อ๋ขยาย แปลว่า “พ่อนายสมเด็จจสีหนุ” ว่าอัน พอเข้าไปถึง ผู้บริหารที่หัน ท่านก็ออกมาต้อนรับ ที่แรกเข้าใจ เป็นภารโรงครับ ที่แต่เป็นกลุ่มก้อน ผอ. เมื่อนั่งพรำพร้อม ทุกท่านแล้วหนอ คณะปรอ แจ้งประสงค์หื้อ ท่านไก่อ๋ตึงสอง บ่ได้ด้านต้อ แปลหื้อเฮาฟังพรำพร้อม ผู้บริหาร บ่ได้อ้อมค้อม สรุปรูปภาพกว้างหื้อฟัง โรงเรียนแห่งนี้มีผู้บริหาร สามคน ร่วมทาง บริหารว่าอัน มีท่าน ผอ. รองแกมสองหัน หลึงคนจายคนแมนตืด มีครูตึงหมด เก้าสิบเก้าครับ ครูญิงมีหน้อยกว่าจาย ครูจายหกสิบเจ็ด มีนักมีหลาย ครูญิงอีนาย สามสิบสองว่าอัน นักเรียนันั้นหนา สองพันหกหัน ระดับมัธยมล่อนๆ เรียนแต่วันจันทรียันศุกร เป็นม่อน เว้นเสาร์ทิตยหันเนอนาย แล้วแบ่งเป็นกะ ม.ต้น ม.ปลาย ภาคเช้าบรรยาย ม.ปลายเนื้อข้า ภาคบ่ายถึงเย็น ม.ต้น เอกอ้า ถึงห้าโมงเย็นแต่ตึก ร่ำเรียนศึกษา สิบวิชาครับ ต่อภาคเรียนหันเนอเฮา เน้นเคมีฟิสิกส์ ทุกชั้นเหมาะๆ เริ่มแต่วัยเยาว์ ม.๑ ว่าอัน ส่วนเงินเดือนครู ป.ตรีแมนหมั้น หนึ่งร้อยชาวดอลล์ แต่ตึก คิดเป็นเงินไทยสามพันปลายครับ รัชชเอาหื้อ ปั้นมาส่วนวุฒิ อนุปริญาหนา แปะสิบดอลล์กา เป็นจิงแมนหมั้น ส่วนด้านปัญหา อุปสรรคหัน บ่ค่อยมีเนอพีน้อง เพราะนักเรียน วินัยพรำพร้อม มีสติหมั้น คงติ บ่มีเรื่องซู้ เรื่องชกเรื่องตี เรื่องที่บตี บ่มีว่าอัน แต่เรื่องผิดเถียง ความหันต่างหัน ก็บ่อจะมี อาละ แต่บ่ได้ถ้อ ได้ต้อชานะเป็นเพียงผู้ฮู้ เนอเฮา ส่วนด้านครูนั้น ปัญหาของเขา คือครูคิงเลา เงินเดือนมันหน้อย จิงลักผละหนี ก็มีถ้อถ้อย ไปหาเงินทองเสริมครับ ส่วนท่าน ผอ. ต้องลงเคลื่อนทัพ ไปปะลูกเจ้าทุกวัน เวลาว่างนั้น เดินทั่วสถาน ห้องใดเด็กนั้น ผอ.สอนหื้อ เมื่อครูมันหลาย บางคนด้านต้อ ก็ต้องนิเทศกตวย ทุกชั้น เมื่อท่าน ผอ.สรุปแล้วนั้น ก็บ่อสอนหันเนอนาย อาคารมีนัก นักเรียนเขาหลาย จิงแบ่งกันไป ผ่อชมเนอข้า จากนั้นหื้อพร (ปอน) แก่จุมลูกหล่ำ และคณะครูแต่ตึก พร้อมมอปปัจจัย ห้าพันกว่าครับ และพระสิงห์เจ้าพุทธา ไร่สักการะ เคารพไหว้สา เป็นของปู่จา ระลึกมอบหื้อ แล้วถ่ายรูปกัน บ่ได้ด้านต้อ เป็นแถวแนวยาวชะหลีบ

จากนั้นแล้วหนา ก็มาผัดตียบ (กินน้ำ) ที่โต๊ะด้านหน้า อาคาร แล้วก็ขึ้นรถ กลับไปสถาน ที่พักที่วางโฮเต็ลว่าอัน โดยท้าวรันดหมาย หกโมงเย็นหัน หื้อตีเมสซันเนอ กลุ่มพระ เสร็จแล้วก้อยตามญาติโยมไปนะ ที่ร้านอาหารเจ้าคนไทย ส่วนญาติโยมนั้น ไปกินบ่ใกล้ ร้านอาหารคนไทย มีโชว์ผ่อหื้อ หนึ่งทุ่มปลายๆ ก็ไปหยัดหยื่อ ตามที่กลุ่มท้าวรันด ไร่ ไร่โชว์วัฒนธรรมสวยงามแต่ไซร์ เป็นรำการเล่น โบราณ รำการช่อนแซะ ตั่งสู่มปลากัน รำกะลาบาน ตบตีวังเต้น รำกิ่นนะรินระรอนเป็นเส้นพ่อนระบำเจิง กุ่มวะ ส่วนเครื่องดนตรีที่ตีนั้นนะ เป็นปาทย์ปี่หน้อยกลองจ้อย ระนาดเอกนั้น นริหน้าใส ตีรัวระไน เสียงดังหมีก้อง เขาแห่เพลงกัน มันหยดต้อยๆ เขมรไล่ควาย แมนตืด ฟังไปฟังไป เมื่อฟังซัดๆ เขมรปีแก้ว เนอเฮา นักรำนักพ้อน เป็นหนุ่มเป็นสาว เขมรโทรโยคแกมเฮา เขมรปากท่อแกมหัน ก็ยังสงสัย เพลงไทยเดิมว่าอัน เป็นมาจาใด กันแต่ หลวงพ้อขุนताल ใจบานเป็แว้ หันหนุ่มสาวน้อยพ้อนรำ จิงเกิดระคะ อยากรู้หนานหนา รวมทรัพย์เงินคำได้สี่พันห้าได้แจกหื้อเขา นักรำท้าวหน้า นักดนตรีตวยหมดซุด แล้วถ่ายรูปกัน บ่ได้หลบหลุด ยืนอยู่หลังหันนางรำ แล้วกลับที่พัก โรงแรมประจำ วันนีแอ้วแอ้วเพียงแต่ไอ้ วันนีแอ้วไว้เพียงแต่ไอ้ เต้านัก่อนเหล่านายเหย...

บทที่ ๒ แอ้วกัมพูชา(ต่อ)

บทที่สองนี้ จักชี้ไขชาน การไปดูงานเขมรแห่งห้อง เข้าวันที่สาม เดินทางเกริกก้อง ตรงกับชาวเอ็ด กุมภาแมนตัด ทก โมงเช้าหนอ ปลุกลูกเนอศรีบ เจ็ดโมงกินข้าว ยามงาย แแปดโมงแอ้วเนื้อ ฟีน้องตงหลาย โปรแกรมจะไป นครธมว่าอัน พุทธสถาน โบราณที่เห็น พระเจ้าแผ่นดินสร้างไว้ ชัยวรมันที่เจ็ดแต่ไซริ ซึ่งท่านได้สร้าง ขึ้นมา มีปราสาทใหญ่น้อย ตั้งอยู่หนาหนา ที่เลื่องลือกา ปราสาทตาพรหมว่าอัน ด้วยเหตุนี้หนาทัววจิงปาดัน ไปปราสาทตาพรหมก่อนศรีบปราสาทนี้หนา ประวัติเด่นชัด สร้างถวายแด่เจ้ามารดา บรรจุพุทธะ ไว้กราบไหว้สา อยู่กลางพนา ร่มเย็นใหญ่กว้างทางเข้าประตู ดูงามเอกอ้าง มีเศียรเทวาสี่ พักตร์ ยิ้มแย้มสดใส บิเจ้หน้ายักษ์ เป็นสิ่งบอกที่ใจดี สร้างมาเมินแล้ว เป็นพันกว่าปี ยังเป็นของดี หือชมผ่อเล่น ที่เข้าประตู ซื่อบัตร์ตามเส้น ตามที่ทัวริเฮา แจ้งไว้ ท่านละชาวดอลลาร์ ต่อบได้ไซริถ้ารูปติดด้วย บัตร์งาม ตัวบัตร์อันนี้ ใช้ในเขตขาม แอ้ว โนวันยาม ที่บ่งอยู่หนั้น จะไปที่ไหน ยื่นหือผ่ออัน เขาจะหือไป บักวก จำยเพียงครั้งเดียว เทียวได้ทัวศรีบ เป็นบัตร์เบ่งได้อย่างดี

ก่อนจะเข้าหนั้น ต้องเปลี่ยนรถดีหลี เพราะหนทางมีแต่แอ้วหน้อยๆ บริษัททัวริ บิเจ้ชื้อด้อย จิงจำ้งบัสหน้อยมาเปลี่ยน ศรีบ ใจถึงสามคัน จิงหมดแต่ตัก คณะมากหนั้นเนอเฮา ก่อนไปเปลี่ยนรถ แวะลงข้างเสา ปล่อยของเบาเบา เทียก่อนว่าอัน แล้วถ่ายรูปกัน กลางตางที่เห็น ผู้คนก็มาลึกลับ ต่างถ่ายรูปกัน ไขมันบันบ ก่อนเดินตวยกันโกดไป ขึ้นรถกันแล้ว ก็ออกไกล ปากันมุ่งไปตาพรหมเนอช่า หนั้นปราสาทหลาย พ้อบัจจ้อ อยู่ตางข้างตางลัดเลาะ ในนครธม กว้างใหญ่แต่เนาะ มีเขต กันเก็งเป็นแนว ถึงตาพรหมแล้ว ก็เรียงเข้าแถว เทียวข้ามเขตแนว ที่เขาเกิดเก็ง หนั้นไม้ใหญ่แถว ข้างตางซึ่งเล็ง เป็นไม้ยงนา ตู ศรีบ ไม้กุ่มไม้ไก่อ ไม้ใหญ่มากหนัก อยู่สองปางข้างตางเดิน เข้าปราสาทหนั้น เขาได้กายเกินแบ่งบันโดเดิน เทียวหือง่ายขึ้น บาง ที่บางตอน เขาก็ห้ามขึ้น กำลังซ่อมแซม อยู่ศรีบ ช่างแกะสลัก ตอกดั่งตูปตูป แกะแผ่นหินหน้อย กลางไพร บางที่ก็หลุ บางที่ก็ ไหล บางที่หักใน เอาเหล็กก้าหนั้น คนก็สนสาน แอ้วกันสะบัน ดึงแจ็ก แหก ไทย หยุน ศรีบ ได้ฮื้อได้หนั้น อัจจรรยแต่ตัก

ที่เขาก่อสร้าง แบ่งมา เอาหินต่อติด ก่อตั้งเป็นฝา สลักแถมนา เรียงรายเป็นถ้อย รูปสัตว์ประหลาด เทวาเป่งป้อย องค์ พระพุทธา เลิศล้ำ ตังกินรี กินรอนเล่นน้ำ เจ้าป่าปากกว้าง สิงโต ในสมัยนั้น ความเพียรมากโข ยะหยังใหญ่โต อัจจรรยแต่ไ้ ผ่อรอบสถาน ตามที่ไกลๆ มีป่าสวยงามแต่ตัก ไม้ใหญ่รุกขา ขจีเขียวฉวัก หาผ่อบได้ บ้านเฮา เมื่อแอ้วผ่อศรีบ ถ่ายรูปกับเขา ก็ กลับหลังเฮา ไปต่อตางหน้า เมื่อรถตังสาม พร้อมกันแล้วช่า ก็ออกจากไป เลยศรีบ

ปราสาทบายน คือที่จุดนัด แอ้วก่อนกินข้าวยามตอน ปราสาทหลังนี้ คนนักระหลอน เมืองหลวงเดิมอน นครธมที่ หนั้น พุทธสถานโบราณเขตขึ้น ชัยวรมันเจ็ด สร้างไว้ แต่อยู่ต่อมา อินดูหิวไม้ มาทำลายสิ้น เนอนาย ก่อนเข้าไปหนั้น หมูเฮา ตงหลาย ตั้งแถวเรียงราย ถ่ายรูปก่อนหนั้น ศาสนสถานเลิศงามว่าอัน ก่อสร้างได้ดี มากหนัก ปูนอัจจรรย ปากเพียรแต่ตัก หินก่ องก่ตัง เรียงงาม ลวดลายชะปะะ พุทธะหลากหลาย อปสรงาม ประจำเสาหนั้นไต่ขึ้นไปสูง บันโดเป็นชั้น หือท่องเทียวชม ทิวทัศน์ ทุกยอดหนั้นหนา มีเทวาพักตร์ ประจำอยู่หนั้นรอบวง มีตึงสีทิส เป็นตามประสงค์ ยิ้มมุมปากองค์ เทวาท่านเจ้า เมื่อ ขึ้นสุดปลาย ก็ลงไต่เต้า ผดออกแถมตางเนอศรีบ ผดออกตางหลัง มันมีที่พัก ศาลาพระเจ้า องค์คำ ซึ่งคนชาวพุทธเขาไหว้ ประจำ เขาก็ไปยง ไหว้พระว่าอัน เมื่อไหว้พระเสร็จ ผ่อเวลาหนั้น สิบเอ็ดโมงตรงแล้วศรีบ จิงขึ้นรถกันไปเพลแต่ตัก ที่ในเมือ งกว้าง เนอเฮา

ฉันกันที่ร้าน “อตมะ” เขา ในห้องแอร์เฮา แต่ฮ้อนเป็นบ้า กินหยงก็ล่า เนื้อพ้อลุงแม่ป่า เอาอันใดมา ก็ชด แม้แต่ หัวปล่า บ่เหลือหือมด แกะกินจันเสียงหมดจาน ร้านอาหารนี้ คนมาสนสาน หนั้นคนเวียดนาม เต็มโต๊ะนอกหนั้น เป็นพวกหนุ่ม สาว แรวรราวว่าอัน คงเป็นนักเรียนแน่แต่ กินข้าวแล้วหนอ บมีชื้อแม่ บมีสิ่งต้องรือรี ไปปราสาทน้อย บันทายสหรี ผ่อ ลวดลายดี แกะทรายแดงดอกตอง

เป็นการแกะหิน ทรายแดงเป็นห้อง เรื่องราวรามเกียรติ์ แมนตัด ตังเก้าสุดปลาย ดอกคมเป่งซัด เป็นลายดอกหน้อย น่าชม เป็นศิลปะ น่าทึ่งน่าสน ลวดลายอ่อนโยน งดงามบอดไ้ ได้ฮื้อได้หนั้น แล้วผดรอดไ้ ประตูโขงไปหลังปูน มีแห่ขอทาน บรรเลงละครคลั่ง ด้วยดนตรีหน้อยหลายอัน สะล้อ พาทย์ ซ้อง ระนาดรุ่มกัน เป่าไปไม้มัน ๆ เป็นเพลงเนอฮ้าย ฟังไปฟังไป พอจะจำได้ ไทยดำรำพัน แต่ตัก แห่เพลงเขมรไทรโยค แมนตัด เขมรปี่แก้ว แถมตวย ฟังแล้วไพเราะ สละสลวยเป่าไปไม้มตวย เสียงเพลงอืดก้อง ฟังปอสมควร ก็เดินจากห้อง ที่แดนดนตรีแห่งนั้น อ้อมวกออกไป เนอนายน้องจัน กลับไปที่หนั้นตางเดิม

เพื่อไปสงเคราะห์ ช่วยกันส่งเสริม ที่กาดตางเดิน ซื่อสินค้าเจ้า ฟ่องได้กุญแจ พวงงามตามเป่า ฟ่องได้น้ำอัดลม กินเนื้อ ฟ่องบได้หยัง เดินเล่นอ้อเท้อ เตียวแ่ววกาดหน้อยตวยกอง ฟ่องได้ผ้าซัฟ ฤงใหม่ใส่ของ ฟ่องได้หนังปอง กินกันเล่น ๆ ฟ่อง ก็ตวยกัน ตามกองเป็นเส้น เซาะหาของอันชอบมก ปล่อยตามเปิงใจ ไขมันแต่ตัก ประมาณว่าได้ชั่วโมง จึงบอกขึ้นรถ อยาได้ ไหลหลง จะปาไปชม นครวัดว่าอัน ซึ่งเป็นจุดหมายสุดท้ายที่เห็น สำหรับสัจจวันนี

ไปถึงแล้วหนา ต่างก็กริกรี้ ต่างคนต่างเข้าไขมัน ฟ่องเดินฟังฟ้า บกลับหลังหัน ฟ่องคอยคืบคลาน ผ่อเหนือผ่อได้ ฟ่องเกาะกลุ่มกัน เดินเรียงใกล้ๆ เปลี่ยนกันกดกลองแะๆ คนทั่วโลก่า ต่างมาแ่วแวะ ยังมรดกโลกนี้เอนนาย ญู่ปุณ ยวน แจ็ก เกาหลี ฉีดฉาย อังกฤษ บรูไน แอฟริกาใต้ อินเดีย ลังก่า ก็มีมากไป เติมลานผางกา อัดๆ ผ่อมีดมั่วดำ เหมือนกองทัพนมด เตียวเข้าออกหันปานปอย นครวัดนี้ ทั่วโลกต่างขอย มรดกเลิศลอย บรรพบุรุษเขาสร้าง เป็นหนึ่งในเจ็ด ที่คนอวดอ้าง ต่างก็เลื่องลือ เล่าข่าว ปราสาทหินผา เจ้าเมืองท่านดาว สร้างไว้ภู่หั้น แผ่นดิน เอาหินก่อทับ สลักบนหิน บมีก้อนดิน ก่อตวยที่หั้น สลักประวัติรามเกียรติ์อัน จันรอบก่าแปง เเด่นชัด สลักหินเสา เป็นลายงามนัก เป็นภาพเก่าเกือเดิมออน เป็น ภาพทေး นางอัปสร มีคนมือบอน ลูบ ออกเขาเล่น จันหินเกลี้ยงเกล้า รอยมือเป็นเส้น ดิดที่ภาพหั้น หั้นชัด ผอ.หนองบัว มือ โวยแต่ตัก บันทักภาพได้ มือดี เป็นมือป้อเลี้ยง แม่ลาวดีหลี อธิษฐานดี หื้อญาติโยมทั่วหน้า ได้ป็นทุกซี ถึงสุขทั่วหล้า มี รูปร่างงามอย่างนี้ หื้อทรัพย์สิ่งของเงินทองก่าก็ จงเกิดมีขึ้นกู่น เมื่อผ่อไคว่ครบ จบสิ่งน่าสน เวลาที่จันห้าโมงเย็นหั้น จิง ทะยอยกัน ไปหารถว่าอัน เพื่อจักกลับไปที่พัก ห้าโมงเก็งหนอ ก็ตรวจเช็คค้นบ คณะครบถ้วนหรือยัง นับเช็คหลายหลั้ม ปลื้ม ความหลัง เพราะเคยละยัง ลูกท้าวว่าอัน นับไปนับมา ขาดหนึ่งที่หั้น พระชุตติพงษ์ แม่นตัด ครูพุทธวิงศ์วิทยาเนอครีบ ท่าน คงผ่อเล่นจนเพลิน จิงละท่านไว้ บใจว่าเกิน เพราะท่านแ่วเมิน จิงฝากโยมหั้น ถ้าท่านมาถึง หื้อปาท่านสอดดั้น ไปโรงแรม จิมเนื้อ ส่วนรถพระหนอ ขอไปก่อนเนื้อ เพราะเกสซ์หั้น เตรียมรอ หกโมงเย็นนั้น บ่เศษสะหลอ ต้องฉันลงคอ กลัวเขารอถ้า ห้าโมงห้าสิบ บัสก็ไพล่หน้า เข้าถึงโรงแรมที่พัก หกโมงก็มา ฉันเกสซ์ครีบ เพื่อรักษาอัน โรคภัย ส่วนหนึ่งพุ่มนั้น ญาติโยม หน้าใส ต่างปากันไป กินข้าวลุ่มหั้น ไปนอกกัน เหมือนวันก่อนอัน เพราะจะมอบใบวุฒิ โรงเรียนสมเด็จจ้อ บได้ชี้จี เขา มอบใบหื้อผ่านงาน ขณะรอนัน นังอุ้สนสาน ช่างภาพเร่งงาน เอารูปส่งหื้อ ใบชาวนั้นหนา อยาได้ด้านดื้อ เพราะสั่งเขาทำ ถ่ายไว้ บางรูปก็สวย นำผ่อแต่ไซร์ บางรูปผ่อบได้เหยเลย มันป็นกลับครีบ ท่านตั้งหลายเหย แต่คนบ่เกย ซื่อหมดซื่อเสี้ยง ส่วนตัวข้าหนอ บ่เอาเลี่ยนเกลี้ยง เอาแค่ห้าใบเท่านั้น มันป็นมันแผ บ่เอามากัน ห่มผ้าตั้งป็นบ่เอา เมื่อทุกอย่างพร้อม รอง ผอ.คิงเหลา สมเด็จจ้อเฮา มาถึงแล้วหั้น ก็เริ่มจัดการ มอบวุฒิบัตรว่าอัน หื้อผู้ดงาน แต่ตัก ที่ได้รับกัน ห้าสิบแปดครีบ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับโรงเรียน ที่นอกจากนั้น บ่สอนอ่านเขียน อยู่นอกโรงเรียน บมีสิทธิ์ได้ แต่ยงหลงหล้า คนทำตักให้ ก่าซื่อ ผิดไป บ่ตัก ท่านฐิติพล แม่ลาว เนอครีบ ท่านก็บได้สึกก่า เพราะส่งซื่อจ่า ผีโผดมาตาม เป็นตัวแทนยง จอ.ท่านเจ้า เสร้จาก มอบใบ ก็ปากันเข้า ไปห้องโรงแรมที่พัก แต่บางท่านหนา ไปสปาครีบ นวดแก้ปวดกล้ามเนื้อ เ็นตึง จ้างรถสามล้อ ปาวนตั้งๆ รอบเสียมเรียบบิง สามร้อยว่าอัน ท่านผู้จัดการเวียงฮ่อที่หั้น เป็นเจ้ามือเนอ พี่น้อง ผอ.พะเยา ห้วยข้าวก่าพร้อม ถูกนวด บิบเส้น จันยาน หื้อปอหยดย้อย หั้นบ่เป็นก่าร จิงบอกหื้อยง หมอนวดหยุดหั้น กลัวก็กลัว เพราะบ่เคยว่าอัน ส่วนท่านฐิติ พล ชอบนัก สามสิบนาที่ ร้อยขาวแต่ตัก นวด รีด รูด หั้น เหน็ดเนอ ส่วนฆราวาสนั้น บ่ต้องเสนอ เสร้จงานแล้วเนอ ออก แ่วเยี่ยมบ้าน ศึกษาศาน ทำงานกูดาน ในยามราตรี ที่นั้น ในผับ ในบาร์ มาร์เก็ต น้องจัน แม่ค้าขายส้ม ผ่านอน ฟ่อง ได้ผ้าพับ ฟ่องได้เสื้อหมอน ฟ่องแ่วล่องกอง ตวยเพื่อนเนอเจ้า ส่วนกลุ่มหนึ่งหนา บ่อกบ่เข้า อยู่ที่ไฮเต็ลที่พัก เพราะเขา เอาของ มาขายจากคนัก เป็นชิ้นของผ้า พันคอ หกผืนหนึ่งร้อย ลูกกันแต่หนอ จันมันบ่ปอ ชายหมดชายเกลี้ยง แม่ค่านัน หนา บ่หมองหม่นเหมียง บอกทุกจะมาแถมเนื้อ เพราะมีหลายคน ตัวใหญ่ตัวเท้อ ยังบ่ทันได้หลายราย เหตุการณ์วันนี จบ ลงหลากหลาย แล้วก็เรียงรายแยกกันเข้าห้อง วันที่ชาวสอง กุมภาแดดต้อ หกโมงเจ้ามา ปลุกลูก เจ็ดโมงอาหารที่ห้องรุมฟู้ด ชั้น G ที่หั้น เนอเฮา เมื่อลงมานั้น ต่างหิวกระเป่า เตรียมกลับบ้านเฮา วันนีเนอข้า ส่วนอ้ายสมัย แดงโม โกดหน้า ได้ยู่รอกคอย รุมฟู้ด จตุรพรท้าว ก็บได้หมด เช็คกระเป่าหั้น รอกคอย อาหารเจ้านีบมีปูหอย บ่ต้องรอกคอย มาก่อนกินได้ บุฟ เฟท์ก็เหมือน วันวานนั้นได้ เลือกกินกันเอง เตอะครีบ แปะดโมงปล่าๆ เช็คเอ้าท์แต่ตัก จะกลับเมื่อบ้านเมื่อจอง ฟ่องถ้า แม่ค้า นิดมาชายของ ที่ได้ส่งจอง เมื่อคืนแล้วว่าอัน ที่แต่นั้นเขา เอามาไว้หั้น ผากไว้ธรา เรียบร้อย เป็นผ้าพันคอ มีบใจ น้อย หื้อแดงโมหั้น ชายเนอ เพราะแม่ค่านัน ที่มาเสนอ แพนแดงโมเนอ โกดนำเฮาหั้น เจ๊แมวช่วยชาย แผลกรานสะบั้น จันหมดดุงเลย ท่านครีบ ได้ช่วยได้เหลือ โกดนำแต่ตัก หื้อเป็นรายได้แถมเนื้อ เมื่อครบเรียบร้อย รถถอยออกหนอ แ่วตาม

ตางนอ ขากลับปักบ้าน แวะเข้าศึกษาวัดใหม่ว่าอัน เทพโพธิวงค์ แมนตัด ไหว้พระสวดมนต์ ร่วมกันศึกศึก แม่เมตดาหื้อกู่
คน แม่หื้อเทพไท่ ทั่วทั้งสกล หื้อผีหื้อคน ปินทุกข์ทั่วหน้า แล้วถ้ายรูปกัน ที่บันไดเนอเข้า ก่อนไปทำบุญ กลางวัด พระยีน
แวดกัน กระโหลกจากคนัก อนิจจำหัน หื้อเฮา หื้ออโหสิ อย่าขอตเวรเขา หื้อตัวได้เบา จากกรรมบาปกล้า แล้วฟังโกด์เขา
บรรยายที่หน้า กระดานบอร์ดดำ ผั่งซ้าย มีภาพหื้อหัน ก่ารฆ่าเข่นย้าย สมัยพอลพตหัน หื้อกอย ภาพของคณะ พอลพต
ถดถอย ภาพปลงรอย เขมรก่อนหัน ได้ผ้อศึกษา ประวัติวาอัน ประชาธิปไตยเขาครับ เมื่อโกด์บรรยาย ใจคงแค้น
นัก เหมือนจะร้องไห้ เนอนาย แล้วก็สอดเซาะ หันพระเณรหลาย จึงถามเขาไป มีมากก็เจ้า มีท่านมหาเปรียญสี่เฝ้า บอกหก
สิบเจ็ดรูปครับ ได้เรียนศึกษาบาลี แต่ตึก ส่งเสริมพุทธหื้อยีนยง วัดเป็นสำนักที่เรียนของสงฆ์ สอบไล่แต่คง วัดโปธิเนอเจ้า
จากนั้นแล้วหนา โกด์ปาไปเข้า ที่ศาลหลักเมืองเขาครับ ศาลหลักเมืองเขา ใจพระเจ้าแต่ตึก เป็นที่กราบไหว้บูชา พระสองพี
น้อง ร่ำลือนักหนา ศักดิ์แต้นา ถ้าได้กราบไหว้ โกด์บอกตัวเขา ได้ลูกในไส้ สมมะโนมัย ตั้งคิด เพราะได้ไหว้สา ขอ
ท่านสมฤทธิ สำเร็จตั้งอัน เนอนาย คณะตั้งหมด ต่างมีเป้าหมาย วางเก็บเรียงราย ไปไหว้พระเจ้า ต่างอธิษฐาน ของานมีเข้า
ได้ทรัพย์เงินทองยั้งนัก พองขอลูกหลาน เจือฟังแต่ตึก อย่าได้ดำนดื้อ เสียคน พองขอปิ่นทุกข์ มีสุขทุกหน พอง ขอ
หน้ามนเมียวอยู่แนบข้าง พองอธิษฐาน ขอหื้อที่บ้าน มีความสุขดี เหลือล้น สุขภาพกาย ดิงามลวงปิ่น โรคาพารหัน อยามี
ขอโชคลาภนั้น จงอย่าหายหนี ปะสิ่งตีๆ บ่อดอยากกลั่น พองลูบพระกร พระหัตถ์ว่า อัน คงขอปอนตี อาละ ไบขาวใส่ถุง
ในยามองค์พระ ดิงสองฝากข้างหันนอ แต่กลุ่มตุ้พระ ท่านคงจะขอ หื้อมี นร. มีมากยั้งขึ้น ถ้าหากปีไหนนักเรียนบ่ขึ้น เงินก็
ลดตวยแถมเม้าะ ส่วนค่าตอบแทนครูเขานั้นเ้าะ ซ้ำลดบได้ ตามตวย เมื่อไหว้กราบบนพระพุทธรองค์สวย โกด์ปากคน
รวย ไปละลายทรัพย์หัน ที่กาดขายของ เรียงรายสองด้าน มีน้ำลำคลองกันไว้ เลือกตามเปิงใจ ไผมันเขาจะใช้ มีอยู่มากหน้า
หลายอัน พองได้ชะปะ ตามที่ตำหัน พองได้สองอัน ฝ้าปูโต๊ะ หน้อย พองได้ยั้งกลอง หนึ่งลายซ้อยหรือย พองได้ของดี คือ
พระ พองได้ข้าวหอม ฝ้าคลุมไหล่วะ พองได้เสื้อหน้อยผืนงาม พองเดียวเขาจะใช้ บ่ได้อะหยัง บ่เปิงใจยั้ง สิ้นค่าที่หนี ได้แ่อว
เดินชม สมใจแล้วอ๊ ก็ปากันไปขึ้นรถ ไปกินอาหาร กลางเมืองฮัด ๆ รถเข้าบ่ได้ ในชอย ชะยั้งชะยั้ง เข้า ๆ ถอย ๆ กว่าจะ
เข้าฮอย โปลิศ ช่วยหื้อ ที่ร้านอาหาร บัดักจ้อก้อ มีพวกYL (วายแอล) ต้อนรับ ฝ้าเสริฟอาหาร เต็มข้าวตวยครับ บริการหื้อ
อย่างดี หันครูบาพระ รุ่งโรจน์ดีหลี เจ็ดปากพอดี นาริตักหื้อ กินข้าวกินปลา แล้วออกบื้อๆ วิ่งกลับเมืองไทย แต่ตึก ออก
เสียมเรียบหนอ โดยนั่งรถบัส คันที่ปาเข้า ขามา เดินทางวันนี ต้องอ้อมแต้นนา หนึ่งต้องดิงกา หนึ่งตาหย่อนหญ่ ผ่อหน้าผ่อ
ลั้ง ต่างมูบู้หื้อ บางท่านขนดั่ง อาละ ส่วนตางเบาะหลัง เอาภาพชะปะ มาอวดกันเล่น ดูชม ต่างคนต่างพัก ต่ามเบาะ
เหมาะสม ต่างก็ผารม หลับตีเนอเจ้า รถได้วิ่งมา หนึ่งชั่วโมงเข้า โกด์หื้อรถเขายั้งพัก แวะชมศึกษา ศิลปะมากนัก อันเป็น
หมู่บ้านฝีมือ ชมแกะสลัก ภาพวาดทวารวือ ภาพอันนั้นคือ ภาพปราสาทเจ้า ภาพสามฤดูกาล งามตามแบบเบ้า หื้อสี
สวยงามยั้งนัก ภาพแดดจ้าแสง ภาพยามแลงซัด ภาพกลางคืนหั้นนวลเนียน หินแกะสลัก องค์พระหิวเศียร พระไม้ตะเคียน
ไม้หอมไม้ไ้ม อากาศนั้นหนอ ก็ร้อนโล้น ๆ พองก็หลบไปในรถ พองซ้อน้ำแข็ง น้ำก้อนมาซด พองนั่งดูบหน้อย พักเขา มี
หมู่แม่ค้า สาวหน้อยคิงเหลา ชายหมากม่วงเฮา มัดห้อยที่หัน น้ำลายซ้าไหล ไค้อยากว่าอัน จึงสั่งซ้อเอา ลูบลูบ แก่นขาว
บาทหนา พริกเกลือเข้าคลุก เอามากินแก๊ ฮ้อนใน ยืนรุมแม่ค้า สาวหน้อยสดใส พองหลบเข้าไป ซ้อเหล่าว่าอัน ยืนต่อราคา
ต่อรองที่หัน ขอเปิดจิมกอย จิมเตอะ อีนางคนขาย ว่าโน โน เซอะ ต้องซ้อเต้ออัน เนอนาย ส่วนที่ร้านพระ ต่างก็ซ้อขาย
รองเทิง คนจาย ซ้อพระหินหัน เป็นพระนาคปรก สวยงาม ว่าอัน ท่านสมชาติหน้อย แถมครับ องค์ละสามพันเงินบาทแมน
ตัด ต่างยกใส่ขึ้น รถรา สมชาติใหญ่ันั้น กลัวเสียฟอร์มหนา ซ้อเศียรพุธา สองพันว่าอัน หลวงพ่อเจียงคาน ซ้อพระไม้หัน
เป็นไม้หอมดี กลิ่นฟุ้ง เมื่อได้ซ้อของ เงินทองล่องจิ้ง สบายใจหัน แล่วนอ ก็ขึ้นนั่งรถ เดินทางต่อหนอ ปายสองกว่านอ ผด
รอด่านได้ ปอยแปดเขตชั้น คลองด่านติดใกล้ เป็นเขตชายแดน แมนตัด ปายสามโมงปลาย เข้าไทยได้ครับ เก็บ
กระเป่าขึ้นรถเมล์ แล้วก็แ่อวโล๊ะ บ่หักหันเห กาดโรงเกลือเด ไปตามกองหน้อย ส่วนใหญ่ันั้นนา เสื้อผ้าเป่งป้อย ก่องเป็น
พินันพันทีก รองเท้าตุ๊กตา ก็ก่องชะลื้อบ ปากันแ่อวเล่น เดินชม สี่โมงกึ่งแล้ว แ่อวพอเหมาะสม รถก็มาวน รับไปล้างหน้า
ที่รีสอร์ทสวย แสงเพชรเนอซ้า ทัวร์เขาเปิดห้องหื้อครับ เพื่อชำระกาย เทื่อโคลแต่ตึก เปิดหื้อสามห้องเนอนอ ดิงญาติโยม
พระ เปลี่ยนกะกันหนอ พองก็อาบนอ พองบ่อาบนอซ้า ส่วนญาติโยมเขา พอบัวจ้อ๊อ กินข้าวก่อนมาขึ้นรถ ส่วนท่าน
พระสงฆ์ เกสัชพร้อมซด เตรียมไว้ที่หัน รถรา รถตู้หนึ่งนั้น ไปก่อนแล้วหนา ฟังไปอุปชฌาย์ มีบวชว่าอัน ต้องไปหื้อเถิง
แปดโมงเป็นขึ้น ที่วัดสันคือ เนอครับ หลวงพ่อขุนตาล ก็ฟังลูบลับ จะไปหื้อได้บ่ฟัง ถ้าตามทีแต่ ที่เคยฮู้หัน ต้องเกาะรุม

รัน ไปพร้อมกันเจ้า การแอ้วเขมร จบลงตามเป้า ที่ ปส.เฮา คิดไว้ ต้องขอขอบคุณ ทุกโรงเรียนไซร์ ที่ร่วมมือหื้อ ด้วยดี
ทำยที่สุดนี้ ขอพรสวดศรี ความเจริญดี จงมีทั่วหน้า ความทุกข์โศกศัลย์ อย่ามีทั่วหล้า ขอโชคลาภดี เกิดพบ หื้อท่านตั้ง
หลาย ได้ดีทุกภพ มีบุญปกเกล้า ห่มคลุม ค่าวสร้อยอันนี้ แต่งเพราะข้าหุม ถ้าหากหุมจุม บ่เปิงใจอัน ก็ขอสุมา อย่าว่าอัน
หากมีโทษภัย ขำรับ ธนปญโญ ผู้แต่งเนอครับ เดิมใจนามสร้อย “สอง ร.” มาจากเรื่องฤทธิ์ ชื่อเดิมข้าหนอ ถ้าหาก
ม่่วนนอ ขอขอบคุณเจ้า ขอขอบคุณเจ้า เต่านี่สู้กันฟัง ก่อนแหล่นายเหย.....

โคโคอิบู้บู้

โคโคอิบู้บู้โคโคอิบู้บู้โคโคอิบู้บู้โคโคอิบู้บู้

งู-งู ๓๓๓๓๓๓